

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

A ṭoyṭ di ḵanibaln!

Markiš, Perec D.

ץערעפ, שיקראמ

Moskve, 1941

נרעטש יד רופ רעכעה זיא טומ נײַז

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-7280

זײַן מוט איז העכער פֿון די שטערנ!

ס'וועט מער ווי ביזן צענטן דאָר
זיכ רײסן מיטן לעצטן אָטעם, —
אז ס'זאָל די זון ניט לויכטן דאָרט,
ווי איר וועט ווען-עס-איז א טראָט טון!

פֿון אָפּפאל — פעטקײט ווערט געבראכט,
פֿון מיסט — באגיטיקט זיכ דער באָדן;
דער ערד צעעפענען איר טראכט
פאר אײער לײב זאָל זײַן פארבאָטן!

אפּ בערגלעך אש — דער אומגליק וואכט,
און שטערן אינ דער הייכ — צעשאַטן;
ניט אָפשטיינ זאָל פֿון אײכ די נאכט,
ניט פאלן זאָל פֿון אײכ קײן שאַטן!

פאר מאָרד פֿון קינדער — גרויס און קליינ,
פאר מאָרד פֿון מאמעס און פֿון זקײנימ
זאָל רינשטאָק זײַן די לעצטע היימ
און אײער גײסט זאָל ער באקרוינען!

צום בארג זיכ רײסט א יעדער טאָל,
און לידער ליכטיקע זיכ הערן;
— עס לעבט דאָס לאנד, עס לעבט דאָס פּאָלק,
זײַן מוט איז העכער פֿון די שטערנ!